

sama hotelli sum hinir, tá bólkurinn var á turne, og Ian Gillan avdúkar, at fleiri av tekstunum, hann skrivaði um hetta mundið vóru duldar ákoyringar móti sermerkta guitarleikaranum – eitt nú lagið "Smooth Dancer".

"Eg má viðganga, at eg ynskti ongantið at fara úr bólkinum, men eg kendi á mær at Deep Purple var vorðin ein maskína, sum ongin okkara hevði tamarhald á...og tá eg segði sum var við managementið, var tað einasta teir spurdu, um eg kundu fara til Japan við bólkinum, áðrenn eg segði endaliga farvæl. Tað gekk eg við til. Men ongantið varð eg spurður, um kanska tað hevði verið gott við einum steðgi hjá okkum øllum..."

Sigur ein ikki sørt vónbrotin Gillan um ta tíðina

Vegirnir hjá Deep Purple og Gillan skiltust sostatt eftir konsertferðina í Japan í 1972. Og nú skuldu ganga tiggju ár, áðrenn tað, id tey flestu metta vera uppruna manningina í Deep Purple (hóast tað ikki er so) aftur spældu saman – í Deep Purple.

Rainbow og Whitesnake høvdu meginpartin av Purple manningini undir sínum veingjum – og Gillan, hann hevði sín egna ból. Hann var eisini eitt stutt tíðarbil limur í Black Sabbath.

Løgin jólafundur

Restina av sjeitiárunum var óskukalt millum Blackmore og Gillan. Tó so, eitt undantak var, tá tað ringdi á hurðina hjá Gillan um jólíðir seint í sjeitiárunum.

"Tá var rættiliga seint á kvöldi, eg fór út í durin, lat hurðina upp og stardi út í myrkið. Tað kavaði. Og har, nakrar metrar burturi, stóð guitarleikarin undir sínum fjákkutta hatti."

"Hvat vilt tú?" Spurdi Gillan.

"Eg leiti eftir einum sangara," svaraði Blackmore.

"Íðan, kom innar", segði Gillan.

"Hevur tú nakað ímóti, at eg taki gentu mína inn við?" Spurdi Blackmore.

"Hvar er hon?" Spurdi Gillan aftur.

Og so fekk hann at vita frá Blackmore, at hann goymdi unnustu sína, tí hann var bangin fyri at Gillan fór at sláa seg!

Tað stutta av tí langa var, at Blackmore vildi hava Gillan upp í Rainbow.

"Nei takk." Segði Gillan, og spurdi Ritchie, um hann vildi gerast limur í The Ian Gillan Band. Men Blackmore segði "Nei, nei Ian. Tú gert alt galið – tú skuldi spælt á teimum stóru stöðunum."

Hesin heldur løgini jólafundurin endaði við, at Ritchie Blackmore spældi við Ian Gillan tvey kvöld í Marquee í London.

Deep Purple sum teir síggja út í dag uttan Blackmore og Steve Morse

Saman aftur

Bæði Gillan og Blackmore skuldu tó skjótt aftur hittast. Í 1982 byrjaði prátið um at endurstovna Deep Purple rættiliga at taka dik á seg. Í 83 gjørdi Blackmore, Gillan, Lord, Paice og Glover av at royna aftur. Tað mundi annars enda við ongum, tí Ritchie Blackmore upprunaliga kravdi at fáa 50% av øllum inntøkunum. So kundu hinir byta restina teirra millum. Men Blackmore bakkadi, og hábersliga Purple skútan varð aftur sjósett.

Í juli 84 fór Deep Purple í studio at innspæla "Perfect Strangers". Ian Gillan minnst hetta sum eina harmoniska tíð við vinarlagi og skapandi mátti. Samstundis kundi Ian Gillan tó staðfesta, at mannalyndid hjá hvørjum einstakum broytist ikki. Gillan sjálvur rádyrkadi framvegis alkohol, Ian Paice var framhaldandi tann einasti, id hevði skil á pengum og Blackmore – ja, hann var framvegis tann seri, svartklæddi við tí ótrúliga kappingarlyndinum.

Hetta vísti seg, tá teir spældu bólt og Blackmore skipaði so fyrri, at hann altið var á tí betra tíðnum, og fekk allar at spæla inntil hansara lið skoraði sigursmálið – ongantið betur um Ritchie hevur síðsta fótin á!

Hvør teirra so var skurðurin – ella hetjan – so endaði tað við, at Gillan fekk sekkinn frá Deep Purple aftan á plátuna "The House of the Blue Light". Samstarvið hesa tíðina var at kalla ómøguligt. Eitt nú okraði Ritchie Blackmore ikki fyrri lagnum "Mitzi Dupree" – hann noktaði at spæla guitar á tí, so tað tú hoyrir á plátuni er sambært Gill-

an demo-upptøkan!

Áðrenn hetta upplivdi Gillan, hvussu Blackmore eitt kvöldið á turné kom stundandi inn í hansara umklæðingarrúm og sansaleysur blakaði spagetti í andlitid á sær. Orsøkin var, at onkur hevur oyst ketsjupp á spagettið og Blackmore helt tað mátti vera Gillan. Hesum avnøktar Gillan kortini.

Skiftust um at fara burtur úr

Tað var eftir ein fund við managementið í 1988, at Ian Gillan fekk sekkinn. Á hesum fundi spilti sangarin managementið út meðan restin av Deep Purple manningini rýmdi av fundinum.

Aftur gingu nøkur ár. Joe Lynn Turner fór í Deep Purple. Men har gekk onki serligt. Og í 1993 var Ian Gillan aftur sangari í Deep Purple. Men tað var kortini ikki tí Ritchie Blackmore ynskti tað. Hinvegin var plátufelagið BMG alt annað enn nøgt við arbeiðið, sum Joe Lynn Turner gjørdi. Gillan slapp kortini ikki so. Hinir í Deep Purple sendu Gillan í studio saman við Roger Glover fyrri at síggja, hvat gamli Deep Purple sangarin kundi levera. Sjálvur sigur Deep Purple sangarin, at tað kendist eymykandi fyrri seg, tá tað gekk upp fyrri honum, at hann var til upptøkuroynd í sínum gamla bólki!

The Battle Rages On kom út.

Við gamla Deep Purple sangaranum við mikrofónina.

Men Gillan og Blackmore svingaðu ikki saman. Ritchie Blackmore beinleiðis boykottaði Ian Gillan, tá Deep Purple spældi live. Alt fekk ein enda til eina konsert í

Blackmore og Gillan lið um lið áðrenn samstarvið endaliga fór í hundarnar

Birmingham, id bleiv upptikin til sjónvarp. Ritchie Blackmore kom slettis á pallin fyrr enn langt inn í fyrsta lagið, rýmdi av aftur, stoytti vatn á fólk, sum vóru id fer við at filma konsertina. Stutt

eftir hesa framförluna var tað so Blackmore, id takkaði fyrri seg.

Amerikanski guitarspælarin Steve Morse er kominn upp í fyrri Ritchie Blackmore, id seinast nakar visti spældi barokktónleik

við konu síni.

Síðani tá hevur Deep Purple givið tveir flogur út – "Purpendicular" og "A.BanD.On".

Við Gillan sum sangara.